

Noty o Autorach

Giorgio Bevilacqua w 2004 ukończył klasę kontrabasu w konserwatorium w Turynie, a w 2016 na tamtejszym uniwersytecie obronił pracę magisterską o katalogowaniu instrumentów muzycznych w Semantic Web. Jego badania koncentrują się na etnoorganologii oraz klasyfikacji instrumentów muzycznych Hornbostela-Sachs'a, a także technologiach Linked Data i strategiach Open Data.

Cristina Ghirardini uzyskała doktorat z historii i krytyki kultur muzycznych oraz dziedzictwa na Uniwersytecie Turyńskim. Zajmuje się organologią i etnomuzykologią, a swoją dysertację doktorską poświęciła źródłom *Gabinetto Armonico* (1722) Filippo Bonanniego. Jako wolny strzelec współpracuje z różnymi instytucjami kulturalnymi i archiwami dźwiękowymi. Jej badania koncentrują się obecnie na włoskich instrumentach tradycyjnych, włoskich kolekcjach instrumentów muzycznych oraz improwizowanej, śpiewanej poezji w centralnych Włoszech.

Joanna Gul – teoretyk muzyki, członkini Pracowni Badań Pejzażu Dźwiękowego w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Interesuje się instrumentologią oraz zagadnieniami audiosfery. Publikowała m.in. w kwartalniku „Muzyka” i „Pracach Kulturoznawczych”. Członkini zespołu opracowującego treści portalu Instytutu Muzyki i Tańca www.instrumenty.edu.pl, poświęconych instrumentom muzycznym w polskich muzeach i kolekcjach.

Justyna Kutrzeba – asystent muzealny w Oddziale Rynek Podziemny Muzeum Historycznego Miasta Kraków, odpowiada za wszelkie działania edukacyjne w oddziale, jest przewodnikiem miejskim po Krakowie.

Bartek Lis – doktor nauk społecznych, socjolog, kurator projektów społecznych w Muzeum Współczesnym Wrocław.

Ilario Meandri – doktor etnomuzykologii i muzykologii. Obecnie pracuje na Uniwersytecie Turyńskim. Prowadził badania terenowe we Włoszech, Kosowie,

Macedonii, Grecji, Stanach Zjednoczonych, m.in.: nad alpejskimi tradycjami karnawałowymi, paraliturgiczną wielogłosowością tradycji ustnych w Ligurii, ścieżkami dźwiękowymi współczesnych amerykańskich filmów mainstreamowych oraz o artystach imitujących dźwięki we włoskim kinie.

Aneta I. Oborny – doktor nauk humanistycznych w zakresie historii, kustosz dyplomowany. W latach 2005–2014 wykładowca przedmiotów z zakresu kultury muzycznej, historii sztuki i socjologii na kieleckich uczelniach (Wszechnica Świętokrzyska, Uniwersytet Jana Kochanowskiego). Od 2011 dyrektor Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu. Autorka artykułów naukowych, esejów i recenzji muzycznych oraz książek: *Życie muzyczne Kielc 1815–1915*, *Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych w Szydłowcu 1975–2010*. *Historia*. *Zbiory*, *Zobaczyć muzykę źródeł*. *Muzyka i ludowe instrumenty muzyczne w malarstwie polskim*, *Polskie instrumenty ludowe*.

Guido Raschieri – etnomuzykolog, zajmuje się elementami dźwiękowymi ceremonii rytualnych, analizując repertuar, wykonania, praktyki instrumentalne oraz ekspresję. Założyciel Museo del Paesaggio Sonoro w Riva presso Chieri. Obecnie bada systemy muzyczne wspólnot uchodźców w Chorwacji i Bośni. Wykłada etnomuzykologię i antropologię muzyki na uniwersytetach w Basiliacie i w Turynie.

Paweł Romańczuk – muzyk, kompozytor, konstruktor. Od 2006 roku rozwija poszukiwania w dziedzinie nietypowych źródeł dźwięku. Założyciel wrocławskiej grupy Małe Instrumenty, w ramach której realizuje własne potrzeby artystyczne. Jest autorem muzyki do filmów, spektakli teatralnych. Buduje własne instrumenty, konstrukcje grające, tworzy instalacje dźwiękowe. W 2010 roku opublikował pierwsze opracowanie historii toy piano. W 2013 roku napisał podręcznik *Domowe eksperymenty z instrumentami muzycznymi* wydany wraz z albumem Małych Instrumentów *Samoróbka*, poświęcony edukacji w zakresie własnoręcznego budowania eksperymentalnych instrumentów muzycznych. Prowadzi warsztaty, prezentacje, wykłady i wystawy związane z instrumentami i eksperymentami dźwiękowymi.

Magdalena Izabella Sacha – w latach 2001–2009 dyrektor Muzeum Regionalnego w Krokowej. Od 2004 roku adiunkt w Katedrze Kulturoznawstwa Uniwersytetu Gdańskiego. Zainteresowania: regionalistyka, muzealnictwo, pogranicza kulturowe, dziedzictwo II wojny światowej, miejsca pamięci i niepamięci. Monografie: *„Gdyście w obóz przybyć już raczyli...”*. *Obraz kultury lagrowej w świadectwach więźniów Buchenwaldu 1937–1945*, Bydgoszcz-Gdańsk 2014. Członkini Instytutu Kaszubskiego, Fundacji Kulturowej „Borussia”, Macierzy Ziemi Cieszyńskiej i Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego.

Renata Tańczuk – kulturoznawczyni, doktor habilitowany, adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, członek Komitetu Nauk o Kulturze PAN oraz Rady Programowej Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego. Prowadzi badania w zakresie studiów nad rzeczami i kolekcjonowaniem, *sound studies* i *soundscape studies*. Jest autorką monografii *Ars colligendi, kolekcjonowanie jako forma aktywności kulturalnej* (Wrocław 2011) oraz współredaktorką publikacji: *Aksjotyczne przestrzenie kultury* (Wrocław 2005), *Do rzeczy! Szkice Kulturoznawcze* (Wrocław 2011), *Audiosfera miasta* (Wrocław 2012), *Audiosfera Wrocławia* (Wrocław 2014).

Monika Widzicka – historyczka i antropolożka kultury, adiunkt w Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie. Interesuje się antropologią historyczną, kulturą popularną, antropologią polityki. Publikowała prace na temat dyskotek w PRL-u, semantyki historycznej, rekonstrukcji historycznych, mitologii miasta socjalistycznego w „Roczniku Antropologii Historii”, „Historyce. Studiach Metodologicznych” i w monografiach zbiorowych.